

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання
XX

№ 137 (2709)

СУБОТА,

17 Листопада
1979 року

Газета виходить
з 1939 року

Ціна
1 коп.

ПЛЕНУМ ОБКОМУ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ

16 листопада відбувся пленум обласного комітету партії, на якому розглянуто питання «Про заходи по поліпшенню добору, розстановки і виховання кадрів у світлі вимог XXV з'їзду КПРС».

З доповіддю виступив перший секретар обкому М. М. Кобильчак.

З інформацією про хід виконання рішень XXV з'їзду КПРС, липневого (1978 р.) Пленуму ЦК КПРС та жовтневого (1976 р.) Пленуму ЦК Компартії України про розвиток спеціалізації і концентрації сільськогосподарського виробництва і постанови пленуму обкому партії від 13 квітня нинішнього року в цьому питанні на пленумі виступив секретар обкому Ф. П. Дзядух.

На пленумі виступили: В. О. Сокурченко — перший секретар Кіровоградського міського партії, В. М. Сідух — перший секретар Світловодського міського партії, І. М. Рижов — секретар парткому Олександрійського заводу підйомно-транспортного устаткування, Б. П. Захарченко — перший секретар Петрівсько-

го райкому партії, В. І. Карленко — директор кіровоградського заводу «Червона зірка», В. В. Скуратовський — заступник голови, секретар парткому колгоспу імені Свердлова Добровеличківського району, Д. Т. Жмак — голова обласної ради профспілок, С. Б. Ігнатів — водій грузовика автотранспортного підприємства 10041 (Новоукраїнський район), Д. І. Дузь — начальник обласного управління профтехосвіти, О. О. Скічко — перший секретар обкому ЛКСМУ, М. І. Сиченко — начальник обласного управління культури, М. К. Пашолок — перший секретар Компартії райкому партії, О. Я. Макаренко — головний економіст колгоспу «Червоний прапор» Олександрійського району, Ю. С. Складенко — директор тресту м'ясо-молочних радгоспів.

В обговоренні питань пленум прийняв постанови.

У роботі пленуму взяли участь заступник завідувача відділом організаційно-партійної роботи ЦК Компартії України Є. А. Новиченко.

СЬОГОДНІ — МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ СТУДЕНТІВ

НАШ ДРУГ З АНГОЛИ

МАЙБУТНЄ РЕСПУБЛІКИ

Щовечора Шамба сідає біля приймача й уважно вслухається в ефір. І далекий знайомий голос звучить чимраз упевненіше — незалежна країна на півдні африканського континенту з кожним днем утверджує свободу і демократію...

У ці листопадові дні, коли в Анголі розцвітає акація, Шамба думає про маленькому селищі Кіфангонде, що недалеко від столиці. Там стоїть скромний обеліск. Саме там чотири роки тому патріоти Ангולי у важких кровопролитних боях завоювали внутрішню контрреволюцію, підтримувану англійськими, американськими, роздзійськими найманцями, яка хотіла перешкодити проголошенню Народ-

ної Республіки Ангולי. Там уночі 11 листопада 1975 року Шамба втратив своїх найближчих бойових друзів...

...Як і сотні босоногих ровесників з провінції Малуї, що на півночі Ангולי, він бігав до школи. Дитинство здавалося безтурботним. Але то тільки здавалося. Все довше сидів після чергової зарплати у важкій задумі передчасно постарілий батько, робітник продуктового заводу. Бачив Шамба на вулицях селища голодних дітей, яким не те що про школу — про хліб на столі доводилося лише мріяти. Бачив і нарядну юрму пишхатих чужоземців. Горі, сльози, розкіш...

Та в країні вже розгорілося полум'я визвольної

війни. Він не закінчив школи. Після восьмого класу замість підручників Шамба бере в руки зброю і слідом за старшим братом іде боронити свободу. Хоча мало розумів ще хлопець повний змісту цього слова, але точно знав, що вороги — ті, кого бачив багато одягненими на вулицях рідного селища.

Пліч-о-пліч з 14—16-річними — основною силою Народних збройних сил визволення Ангולי — Шамба пройшов з боями всю країну, поки останнього колонізатора не було вигнано з її території. І ось вона, довгождана свобода! Але боротьба за нову Анголу ще попереду. Головний фронт перемістився у сферу економіки. Молодій республіці потрібні кваліфіковані молоді кадри...

— Я саме повернувся додому, — розповідає Шамба, — і за кілька днів дізнався, що мене посилають учитися в Радянський Союз. Перший народний президент дав нам благословення в далеку дорогу.

Агоштиньо Шембі Мулікіссу — двадцять. Маленький, жвавий. Цікавий співрозмовник. За рік перебування в нашій країні ідеально вивчив російську мову.

— Важко іноді буває з термінами. Та коли не все зрозуміло, мені допомагають радянські студенти, мої друзі...

Розповідає про свою країну:

— Нинішній рік у нас оголошено «роком підготовки кадрів». Стають студентами діти вчорашніх неписьменних бідарів, відкриваються нові професійні школи, училища. Кожен третій в Анголі нині вчиться. Ми — ось тут...

Шамба — старшина невеличкої групи: п'ятьох своїх співвітчизників, сьогодні — першокурсників Кіровоградського льотно-штурманського училища, завтра — штурманів цивільної авіації молодшої незалежної республіки. Вони — її надія, її майбутнє.

Д. БОНДАР.

м. Кіровоград.

Справді інтернаціональна сім'я студентів у Кіровоградському інституті сільськогосподарського машинобудування. Навчаються тут представники багатьох республік Радянського Союзу і зарубіжних країн. З помітними успіхами зустрічають своє свято студенти факультету сільськогосподарського машинобудування (на знімку — зліва направо, в першому ряду) Деміссеу ХАЙЛУ (Ефіопія), Людмила ЗБОРОВСЬКА (Україна), Гонгоржав ОЮНЦЕЦЕГ (Монголія), Фан Суан ЗУНГ (В'єтнам), Катерина ГЕРІХ (Україна), Ектор ПОЛОМІНО (Нуба) та їхні ровесники з Азербайджану і Російської Федерації.

Фото В. ГРИБА.

ВЧИТИСЯ ЖИТИ І ПРАЦЮВАТИ ПО-ЛЕНІНСЬКИ

Кожен день нашого життя — переконливе підтвердження вірності радянської молоді моральним ідеалам комуністів. У комсомолу сімдесятих — свої Корчагини, Стаханови, Матросови. Ткаля В. Голубева, яка обслуговує 32 верстати, вже близька до того, щоб до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна виконати три п'ятирічних завдання. Лейтенант А. Кисельов на навчаннях закрив собою гранату, вибух якої загрожував життям людей, і тільки чудом залишився живий. Із захопленням стежили радянські люди за героїчним переходом відважної сімки молодих ентузіастів до Північного Полюса.

Подвиги наших сучасників — того ж морального кореня, що й подвиги людей старіших поколінь. Ця думка підкреслювалась на V пленумі ЦК ВЛКСМ, який відбувся 14 листопада в Москві і який був при-

(Закінчення на 2-й стор.).

ЗА ПОЧИНОМ ДОЯРОК- ЧОТИРИТисячНИЦЬ

РУБІЖ СТАНЕ НОРМОЮ

Цілоком погоджуюсь із передовими доярками області, які в кінці минулого місяця звернулися до колег із закликом широко розгорнути змагання за підвищення продуктивності корів.

Виробничий досвід у мене невеликий. Проте я вже переконався: підготовка корів до згодовування — головне, не дрібниця й правильний догляд за тваринами, моральний клімат у колективі. І ще багато є чинників, що в сукупності сприяють високій продуктивності праці.

Розповім про нашу ферму. Не можу похвалитися на раціон годівлі стада: є достатньо грубих і со-

ковитих кормів, маємо й концентрати, потрібні мінеральні компоненти. Як і передовики-ініціатори, ретельно готуємо корми до згодовування. Гуртом робимо все, щоб і в стійловий період були еталі нашої ферми. Молодь учить на досвідченій тваринництві, члена КПРС Варвари Посипівни Безносенко, моєї матері — Мотрі Іванівни. Обидві — ветерани ферми. Мої товариші по снізці Галина Лесь, сестри Галина і Надія Підварські і трохи старша за нас Марія Кошик не дуже відстають у виробничості від своїх учительок. Не відстаємо і ми з Валерієм Демешком.

Тож, обговорюючи в колективі заклики доярок-чотиритисячниць, ми дали слово зробити чотиритисячній нагоді нормою кожного.

Петро ЗЕЛЕНЬКО,
дояр колгоспу «Зоря
комунізму» Олександрівського району.

З'їзд кооператорів завершив роботу

Х з'їзд уповноважених споживчої кооперації СРСР 15 листопада закінчив роботу в Москві, у Великому Кремлівському Палаці.

З'їзд одностайно утвердив новий статут Центроспілки і примірний статут споживчого товариства (кооперативу) з урахуванням зауважень і пропозицій, що надійшли.

Делегати обрали раду правління і ревізійну комісію Центроспілки. Головою правління Центроспілки обрано О. О. Смирнова.

(ТАРС).

НОВИНИ

НАГОРОДА ЗА ПРАЦЮ

Олексій Кучай мешкає і навчається в селі Косівці Олександрійського району. Недавно в житті школяра сталася примна подія: за допомогою місцевого колгоспу «Препор комунізму» йому вручили путівку для поїздки по узбережжю Чорного моря.

Вже два роки Олексій допомагає своєму батькові, Василю Петровичу, доглядати громадську худобу. Влітку випасає її, в інший час роздає корми, прибирає приміщення. Хлопець відзначається сумлінним ставленням до роботи. Батько і син з початку нинішнього року одержали від кожної із 170 голів 580 грамів середньодобових приростів живої ваги. Це на 80 грамів більше, ніж зобов'язувалися.

Відзначення праці учня, який вирішив стати тваринником, — ще одне свідчення турботи старших про свою майбутню зміну.

М. ТРУХАНОВ,
громадський кореспондент «Молодого комуніста».

Оконтзовувальник. Цей пристрій уперше в нашій області почали застосовувати в Кіровоградському госпоземному цеху швейного виробничого об'єднання «Україна». Призначення механізму — облямовувати плаття, халати, інші вироби. Завдяки тому, що в один прийом можна облямовувати кілька країв тканини, його застосування вдвоє прискорює робочий процес, підвищує якість роботи.

На знімку: швачка Тетяна БРИНЦЕВА оконтзовує виріб з допомогою нового, прогресивного пристрою.

Фото В. ГРИБА.

ПОДОРОЖ У НДР

Сьомий день триває подорож кіровоградських туристів по Німецькій Демократичній Республіці. Комсомольські активісти, передовики виробництва, пропагандисти, кращі спортсмени області побували в Берліні, Карл-Маркс-Штаді, Потсдамі. Вони відвідали музей Карла Маркса і В. І. Леніна, ознайомилися з історичними місцями, пам'ятками культури.

Подорож триватиме ще п'ять днів.

ВЧИТИСЯ ЖИТИ І ПРАЦЮВАТИ ПО-ЛЕНІНСЬКИ

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

святенні роботи комсомолу по підвищенню ефективності ідейно-морального виховання молоді.

Доповідач — перший секретар ЦК ВЛКСМ Б. М. Пастухов підняв, що в умовах розвинутого соціалізму ще більше зростає роль комсомолу в житті радянського суспільства. Партія створила винятково сприятливі умови для його діяльності. Повинні зверненнями в праці підтверджує юність країни свого підданця заповітам Леніна, справі комуністичного будівництва. Попад 50 тисяч комсомольсько-молодіжних колективів, близько шести мільйонів молодих трудявників уже виконали зобов'язання четвертого року п'ятиріччя.

Говорячи про завдання дальшого посилення комуністичного виховання підрастаючого покоління, учасники пленуму підкреслили, що неопізнане значення в цьому мають книги товариша Л. І. Брежнєва «Мала земля», «Ціліща» і «Відродження», збірник його праць «Актуальні питання ідеологічної роботи КПРС».

Підвищувати ефективність виховання молоді — це означає в усій роботі неухильно й послідовно керуватися рішеннями КПРС, залучати юнаків і дівчат до боротьби за виконання планів партії, вчитись у комуністів мистецтва пропаганди і агітації.

Тепер до вивчення революційної теорії, політики партії залучено всі категорії і групи молоді. Разом з тим це період заняття в системі комсомольської політичної та економічної освіти, в навчальних закладах проходять цікаво, мають інформаційний характер. Важливо, щоб молоді люди не тільки засвоювали ті або інші теоретичні положення, а й училися застосовувати їх на практиці. Необхідно вдосконалювати рух «Пропагандист — п'ятиріччя ефективності і якості».

Нинішній навчальний рік — особливий. Він проходить у період підготовки до святкування 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна. Це, безсумнівно, дасть повний імпульс використанню і розвитку всіх форм масово-політичної роботи серед молоді, і насамперед — Ленінського заліку «Рішення XXV з'їзду КПРС — у життя!».

Відомо, що формування світогляду підрастаючого покоління відбувається в обстановці надзвичайно гострої ідеологічної боротьби. На пленумі підкреслилось, що вістря ідеологічних диверсій імперіалістів

спрямоване насамперед на молоді. Завдання комсомолу — вдосконалювати роботу по класовому виконанню підстаючого покоління.

Співзвучає на деяких питаннях економіки, учасники пленуму відмічали, що велике значення має робота комсомолу на ділянках, зв'язаних із забезпеченням потреб народного господарства в паливно-енергетичних ресурсах, з розвитком залізничного транспорту, сфери торгівлі і побутового обслуговування.

Одне з головних завдань політико-виховної роботи — сформувати і остаточно утвердити нове ставлення до праці. Слід поглибити використання сили трудових колективів, їхній громадський вплив, створювати атмосферу нетерпимості до прогульщиків, ледарів, бракоробів. Особливо важливо поглибити виховну роботу з молодим поколінням робітничого класу.

Процес виховання комуністичної моральності проходить усього, де вчиться, працює, служить Вітчизні молоді покоління. Одна з найважливіших ділянок діяльності комсомолу — робота з підлітками.

Найголовніше завдання комсомолу — далі утвердження комуністичної моральності. Рішучись на старших товаришів — комуністів, 39-мільйонний комсомол, радянська молодь завжди вірно послужить справі Леніна, справі партії. Про це говорили у своїх виступах на пленумі перший секретар ММК ВЛКСМ О. Г. Борцов, перший секретар ЦК комсомолу України А. І. Корнієнко, бригадир комсомольсько-молодіжної бригади Нижньовартівського управління бурових робіт № 2 В. С. Глебов, перший секретар ЦК комсомолу Казахстану К. С. Султанов та інші.

У прийнятій постанові відзначається, що комсомол зробить все необхідне для реалізації завдань, висутих у постанові ЦК КПРС «Про дальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи», буде й далі бойовим помічником партії у формуванні у молоді марксистсько-ленінського світогляду, високої моральності, активної життєвої позиції.

На пленумі виступив секретар ЦК КПРС І. В. Капітонов.

Пленум розглянув організаційне питання. У зв'язку з переходом на ділянку роботу А. П. Дерев'яко увільнений від обов'язків секретаря ЦК ВЛКСМ. Секретарем ЦК ВЛКСМ обраний Ю. О. Дергауєв.

У роботі пленуму взяли участь перші заступники завідувачів відділами ЦК КПРС В. І. Другов, З. П. Туманова, заступники завідувачів відділами ЦК КПРС П. К. Лушчський, Г. С. Стрижов, керівники ряду міністерств і відомств.

(ТАРС).

Завдання чотирьох років п'ятиріччя дестронової пінали сировари Знаменського сирзаводу. На цьому знімку ви бачите молодих виробничниць Юлію КОТЛЯР та Ірину ЖЕЛУДКОВУ з готовою продукцією. Дівчата, як і багато їхніх молодих подруг, сумлінно працюють, зробили вагомий внесок в успіх заводського колективу. Фото І. КОЗУНА.

В НАГОРОДУ — ТРАКТОР

Не один трудовий успіх на рахунок виробничої бригади Середньобережівської школи Косівського району на Івано-Франківщині. І нині цей колектив знову визнано першим в області. На святі осінніх обжинків ударна праця учнів відзначена подорожним їм трактором «Беларусь», а переможці змагання — дев'ятикласники одержали безлатні туристські путівки в Київ та Брест.

Л. ПАВЛЮХ,
кор. РАТАУ.

ЕКОНОМ І БЕРЕЖИ!

Не дбайливішими споживачами зарекомендували себе й колгоспи «Заповіт Леніна», імені Кірова, «Перемога», «Росія», радгоспи «Більшовик», «Олександрійський» та інші господарства району. Ось у чому суть. У години максимум навантаження на лінію (з 8-ї по 10-у і з 18-ї по 20-у) часто падає напруга, енергії не вистачає. Тому підприємство електромереж не раз зверталося до колгоспів і радгоспів з проханням зменшувати в ці години використання електроенергії, вимикаючи обігрівальні прилади в приміщеннях. Та мало хто прислухався до цього. Тож енергетикам не лишається нічого іншого, як припиняти подачу струму. За десять місяців на кожен колгосп у середньому припадає 3,4, на радгосп — 3,7 відключення.

Безперечно, колгоспи і радгоспи від цього зазнають немалих збитків, але все одно продовжують безгосподарно витрачати енергію. Боротьба за її економію в

Щороку в нашій країні збільшується видобуток вугілля, нафти, газу, вводяться нові гідро-, теплові й атомні електростанції. Тільки за десять п'ятиріччя передбачено збільшити видобуток усіх видів палива на 28,3 процента.

І все ж рівень виробництва паливних ресурсів ще відстає від темпів нарощування енергетичних потужностей. Тому Центральний Комітет КПРС і Рада Міністрів СРСР прийняли постанову «Про забезпечення народного господарства і населення паливом, електричною і тепловою енергією в осінньо-зимовий період 1979—80 років».

Про те, як виконуються постанова партії, йшлося недавно на засіданні обласної комісії по використанню та економії паливно-енергетичних ресурсів

КОЛЕКТИВ Східного підприємства електромереж виробничо-енергетичного об'єднання «Дніпроенерго» здавна бореться за економію електроенергії. І нинішній рік — не виняток: за десять місяців знижено втрати, чим заощаджено 1 мільйон кіловат-годин електроенергії. Тільки завдяки заміні старих схем електропостачання новими заощаджено 320 тисяч кіловат-годин.

Широке коло діяльності у енергетиці — будують розвантажувальні підстанції, розширюють і реконструюють діючі. З початку року споруджено, і реконструйовано 279 кілометрів ліній.

Та здобутки енергетики були б вагомішими, якби

про економію електроенергії дбали й підприємства-споживачі. Але про це у Східному підприємстві поки що можуть тільки мріяти. Південна частина Олександрії інтенсивно забудовується висотними спорудами. Вони потребують багато електроенергії. Згідно з технічними умовами «Дніпроенерго» збудувати підстанцію і прокласти кабель має електромеханічний завод, який повністю одержав усе потрібне оснащення. Та минуло два роки, а завод так і не приступив до будівництва. Тим часом житлові будинки одержують електроенергію за тимчасовою ненадійною схемою.

Здавалося б, має утратитися в справу міськвикон-

ком. І він справді втручається дуже часто — зобов'язує міськелектромережу вмикати живлення за тимчасовою схемою, відкладаючи введення в дію постійної на невизначений час.

Не жаль собі доброї слави в питанні витрачання електроресурсів і Олександрійський завод підйомно-транспортного устаткування, загалом одне з кращих підприємств міста. Тут збудували досить потужну підстанцію. Але понад рік вона працює так, що втрати в трансформаторі більші, ніж навантаження, бо електроприлади живляться від ішої, менш потужної підстанції. Отже, летять на вітер державні гроші.

Про безгосподарне витрачання електроенергії на заводі підйомно-транспортного устаткування свідчить недовгий факт. 2 листопада із 17 години було введено в дію графік аварійних відключень по цьому підприємству. Та лише через півгодини вдалося знайти чергового по підстанції. Отже, витрачання електроенергії тут справді не контролюють.

Не тільки теорія...

Минулого понеділка відбулися чергові заняття в системі комсомольського політнавчання. Член обласної методичної ради з питань комсомольського політнавчання О. К. Касяненко побував на одному з них — у гуртку цеху № 10 Кіровоградського заводу радіовиробів, де вивчають біографію В. І. Леніна.

Пропагандист К. П. Терещенко, на мою думку, знайшов цікаву й зручну форму розкриття теми «Волод революційного пролетаріату». Демонстрування діафілму, показ наочності чергування з роз'яснення окремих положень, розповіді про складні умови, в яких В. І. Ленін створював партію, виховав більшовиків і російський пролетаріат, готуючи їх до революції.

Я запитав Костянтина Петровича, чому він обрав саме таку форму для цього заняття. Пропагандист пояснив: — Багато що з життя й діяльності В. І. Леніна уже відоме слухачам: зі школи, з художньої та історичної літератури. Адже всі двадцять сім слухачів гуртка мають середню освіту. А тому демонстрування діафілму і коментар до нього допомагають щось пригадати, уточнити, на деяких моментах діяльності Володдя особливо акцентувати увагу, депо відкрити нове.

І, зрештою, активна форма заняття дозволяє глибше, коли хочете, надійніше, сприймати тему... Продовжуючи цю думку, хочу підкреслити, що пропагандист у багатьох питаннях апелював до пам'яті слухачів, активізував їхню увагу на найважливіших моментах. Розповіді про революційний гурток робітників, створений вождем у Петербурзі, про його роль у революційному русі, слухачі виявили глибоке знання історії нашої партії. Складні питання пропандист роз'яснював сам, обов'язково зазначаючи простір для дальшого їх вивчення слухачами самостійно. Рекомендував літературу, давав практичні завдання.

Зокрема, коли мова йшла про працю В. І. Леніна «Що таке «друж» пароду» і як вони волюють проти соціал-демократії» К. П. Терещенко не тільки роз-

яснив головну небезпечність пародичності для відготовки соціалістичної революції (пародички не визнавали авангардної ролі робітничого класу), а й поглиблювали розмову про роль особи в історії, працями, аби слухачі самі розібрались, у чому ж помилялись пародички.

Усе заняття можна було б умовно розділити на дві частини. Перша — демонстрування діафілму, коментарі, розбір питань окремих праць В. І. Леніна з урахуванням знань слухачів; друга — закріплення проведеного, перевірка засвоєних знань, з'ясування незрозумілого. У кінці бесіди кожен одержав практичне завдання. Наприклад: зібрати матеріали про перші марксистські гуртки, діяльність соратників В. І. Леніна на Кіровоградщині; скласти карту-схему підлітків політичних гуртків Росії того часу; підготувати матеріали для ступінь про життя і діяльність В. І. Леніна.

І все ж не обійшлося в організації заняття без недоліків. Так, пропандист не зміг добитися повної активності всіх слухачів, у деякого з них були відсутні конспекти.

Після заняття виявилось, що К. П. Терещенко досі не розробив особистого творчого плану роботи, не заповнив паспорт учасника огляду «Пропандист і агітатор» — п'ятиріччя ефективності і якості.

Попри ці огріхи, заняття у комсомольців та молоді з цеху № 10 Кіровоградського заводу радіовиробів проходить цікаво. І це — результат спільних зусиль пропандиста, комітету комсомолу заводу і самих комсомольців.

О. КАСЯНЕНКО,

член обласної методичної ради з питань комсомольського політнавчання.

ПРИ СВІТЛІ

Олександрійському районі ще не стала масовою.

Непродуктивне використання електричного струму, на жаль, можна зустріти в багатьох інших місцях. Скажімо, в корівнику колгоспу імені Будьонного Новоархангельського району сонячного дня горить 60 електролампочок на 60 ват кожну. Горять вони в телятнику, майстерні, автогаражі... Спеціалісти підраховали, що лише за один день це нікому не потрібне освітлення «з'їдає» 296 кіловат-годин.

У Долинському комбінаті комунальних підприємств за день дарма «насвічують» 49,9 кіловат-годин. За квартал це обходиться в круглу копійчку — 4270 карбованців.

Серед підприємств, що можуть похвалитися економією електроенергії, є й такі, яким було зазначено розміри її витрат. Гайворонський тепловозремонтний завод «заощадив» за десять місяців 11,2 процента, угорозерізі «Верболозівський»

— 14,5, Кіровоградський завод будівельних матеріалів № 2 — 18,7, а Цибулівське хлібоприймальне підприємство — аж 37 процентів. Та користі від такої економії мало. Тому, що заспокоїливі цифри не націлюють колективи на пошук резервів.

Певних успіхів у економії досягли й споживачі енергоресурсів міста Кіровограда. Зокрема, «Міськвітло». Але здобуте заводять нанівець окремі підприємства, до яких «Дніпроенерго» доводиться вживати суворих заходів — відключати від мережі, прирікаючи на простій виробничі потужності, що призводить до невиконання плану (іншого, ефективнішого методу впливу на розбазарювачів енергетичних ресурсів поки що нема). Завод імені Кірова за десять місяців відключали 4 рази, пивзавод — 5. Виробничі об'єднання «Кіровоградзалізобетон» лише в червні переважило 130 тисяч кіловат-годин електроенергії на суму 9 тисяч карбованців. А чауноліварний завод чи не

19 ЛИСТОПАДА — ДЕНЬ РАКЕТНИХ ВІЙСЬК І АРТИЛЕРІЇ

Вони зберігаються в кожній сім'ї, ці солдатські листи-трикутники, написані на фронтових плацдармах. Вони — експонати музеїв усіх рангів — від сільськогосподарського до центрального. Вони хвилюють. Вони вчать. Вони застерігають.

А що ми знаємо про їх авторів, багато з яких стали невідомими солдатами!

В ОЛОДИМИР Олексійович Засядько загинув у двадцять п'ять. Загинув за велике село Водяне Петрівського району, що першим у нашій області було визволене від фашистської нечисті. За Дніпром народився вірш про героя, автор — його однопольовий, доводивший спірарбітників свердловської обласної комсомольської газети «На смелу», Сергій Тельканов, ни-

1943 року):

«Дорогі мої! Я живий, здоровий, багаторий. Життя протікає так само в бойових буднях. Зима настала суворая, сильні вітри і морози... Сумую за передовою і, коли стає нестерпно, переодягаюсь у бойовий костюм, беру свій маузер (Натуською прозивався він у мене) і, на подив усім штабним, вирушаю полювати на офіцерів. Ось де душу відводиш, відчуваєш усю свою силу і здатність жити тут, за мініми полями, на нейтральній території, в німецьких траншеях, нуди ходимо по

мене викликали і прочитали наказ про призначення на нову, вищу посаду. Але, на жаль, не артилерійську. Що ж, повоюємо й у піхоті. Шкода хлопців, а все інше знайду, були б фрици, котрих треба бити. Справа не в емоціях, коли хочеш, ворогів можна громити будь-якою зброєю.

Не отямився я від пережитого, як знову викликають мене і вручають орден Вітчизняної війни 1-го ступеня. Нині у мене всі груди в золоті з червоною емаллю й червоними муарованими стрічками...

А тепер ти мене не осудиш за те, що я так безбоянно розправився з твоєю, рідна, посмелістю!»

Як видно, Володимир Олексійович — харків'янин. Саме в Харкові він і народився 1919 року. 1932 року переїздить звідси до своїх рідних у Казахстан.

НА УРОК МУЖНОСТІ

ЛИСТИ З БЕЗСМЕРТЯ

ні член Спілки письменників СРСР, автор багатьох поетичних і прозових книжок.

Село, позначене лише на військових кілометріках, стало ареною запеклих боїв. Розташоване за чотирнадцять кілометрів від Петрового і за двадцять шість від станції Куцівка, Водяне перетворилось у важливий опорний пункт гітлерівців між Кіровоградом і Крижам Рогом. Смертю хоробрих тут полягли 2520 воїнів Червоної Армії. На братському кладовищі, де їх поховано, встановлено пам'ятник...

Рассказом все мы вникаем по порядку, — и в боевую летопись внесем мы то село, что названо «Засядько», — как памятник герою за Днепром...

Чи ж тільки про нього, Засядьку, начальника артилерії 209-го Абганерізького гвардійського стрілецького полку 73-ї Сталінградської гвардійської стрілецької дивізії, ці рядки-клятва?

Хто ж він? Найкраще про це повідають його листи з фронту, що зберігаються у сестер Володимира Олексійовича, а копії — в Центральному державному архіві Казахської РСР.

Лист, адресований до Семипалатинська батькові, матері і сестрі (січень

«Язики». Та ви не можете собі уявити, наскільки захоплююче це полювання. Татку, це не те, що за рибачками позвати чи із собакою бродити...

Не дали дівчата — вилізли. Міцно вас усіх цілую і люблю».

Лист до рідних у Семипалатинськ (17 серпня 1943 року):

«Рідні мої! Зараз я сиджу за парку кілометрів від титок (тобто від Харкова). — В. Ч.) І, як це не сумно, командую артилерійським вогнем по рідному місту. Страшенно хочеться побачитися з титоньками, допомогти їм, чим зможу, а потім — знов у бій.

Титоньки мене коли й побачать, то не впізнають, адже я зовсім дорослий, знов з бородою. Словом, суворий, загартований у боях командир...»

3 грудня 1943 року.

«Рідна моя Таню! Собі не можеш, який щасливий зараз у мене час, одна радість змінює іншу.

Приїхала делегація на чолі із заступником Голови Президії Верховної Ради Казахської РСР товаришем Ермагамбетовою. Вона ж розповідала про вас, про тебе, рідна!

Потім нас викликали й у винятково урочистій обстановці, в присутності гостей вручили орден Леніна і «Золоту Зірку». Ти уявляеш! У мене досі не вилідає в голову, що я стаю Героєм Радянського Союзу (Указ Президії Верховної Ради СРСР від 26 жовтня 1943 року. — В. Ч.). Номер моєї медалі — 1364.

Не встиг я як слід розповісти про делегатию та Ермагамбетовою, яка допомогла членові Вісцьової ради прикріпити до моїх грудей «Золоту Зірку», як

3 1935 року живе в Алма-Аті, де закінчує гірничо-металургійний інститут. Ось чому про нього й розповідається в книзі «Герої Радянського Союзу — казахстанці» (Алма-Ата, 1968, стор. 279—280), де, до речі, місцем народження Героя називається теж Харків. Рідним своїм містом називає В. О. Засядько Харків у листах, у власноручно заповненій особовій справі, що зберігається у фондах Центрального архіву Міністерства оборони СРСР у м. Подольську Московської області.

Легендами овіяне ім'я «бородана», як звали його однопольовці в боях за Сталінград і на Курській дузі, на його рідній Харківщині і під час форсування Дніпра.

Та знову звернімося до документів. У жовтні 1943 року газета «Казахстанская правда» писала про нього:

«...Понтона не було, про мости через Дніпро доводилося тільки мріяти. Засядько знайшов човни, звичайні рибальські човни. Човен до човна, на них — дошки, на дошки — гармати — і в путь!

Артилеристи відчалили і сковавшись у темряві. Паруч у воду сипалися ворожі снаряди і міни, але гармати мовчазно пливли до правобережної землі. Ось і берег. Бійці почали витягувати гармати на собі. Це була важка, здавалося,

надлюдська робота. Але всіма діями бійців керував Засядько. Він сам тягав гармати, і їх було встановлено на твердій землі. Багато днів тривали запеклі бої. Гармати Засядька били в глибокій ворожій обороні прямою наводкою, по піхоті й танках...»

А ось що засвідчують із протокольною точністю скупі рядки нагородного: 26 і 27 вересня 1943 року ворог вісім разів починав атаки і стільки ж разів — невадало. Під командуванням гвардії старшого лейтенанта В. О. Засядька артилерійським вогнем було знищено дві роти гітлерівської піхоти, п'ять автомашин з безприпасами, два шестиступільних міномети, шість кулеметних роїв.

Тепло згадують свого земляка члени казахської делегації, які зустрічалися з В. О. Засядьком наприкінці листопада 1943 року в Петрівському районі, до проходила тоді лінія фронту.

Не в'януть ніколи квіти пам'яті людської, як не згаснуть полум'я Вічного вогню.

21 жовтня 1973 року, в день 30-річчя визволення Петрівського району від німецько-фашистських загарбників, у Петровому звівся великий меморіал Слави визволителя. Буле в районному центрі алея, посаджена на честь Героїв Радянського Союзу, що визволяли райони і поховані в Петровому: капітан В. О. Засядько з Харкова, старших сержантів М. В. Колеснікова з Пензенської області, І. П. Литвинова із Сумської, С. А. Путилова з Тюменської (всі четверо удостоєні звання одним Указом). На алеї встановлено портрети Героїв. Ім'я Володимира Олексійовича Засядька присвоєно Петрівській середній школі, імена його побратимів-Героїв носять піонерські дружини шкіл району.

І злітає над придніпровським степом пісня, котру привезли сюди однопольовці:

И минется нам — не умер ты, с друзьями, средь нагопад, раскатов громовых, живет Засядько в наших думах, с нами — в сердцах горячих, в песнях боевых...

Пісня живе, як наша пам'ять про воїна-героя, нашого визволителя.

Володимир ЧАБАНЕНКО, член обласного літоб'єднання.

ВІД СЕРЦЯ ДО СЕРЦЯ

Триває заключний тур обласного конкурсу творчих досягнень сільської художньої самодіяльності, присвяченого 325-річчю возз'єднання України з Росією.

У чотирьох зонах висупи хорівих, музичних, танцювальних колективів, ансамблів пісні й танцю і вокалістів-вокалістів Кіровоградщини очікувало компетентне журі.

12—13 листопада, наприклад, у Знаменці та Кіровограді проходив огляд-конкурс музичних колективів. Вокально-інструментальні ансамблі, естрадні духові оркестри, оркестри народних інструментів, ансамблі ложкарів, фольклористи, солісти змагалися за право участі 15 грудня цього року в заключному концерті. Серед претендентів — ансамбль співкарів Світловського районного Будинку культури (керівник Микола Михайленко), народний самодіяльний духовий оркестр Долинського РБК (керівник Аркадій Добровольський), дуєт багачів Новоградського селищного Будинку культури в складі Івана Крижовича і Володимира Ша-

ка, оркестр народних інструментів Новоархангельського РБК (керівник Микола Сватко) та інші. Вони порадували своєю майстерністю і членів журі, і глядачів.

Журі відзначило успішний розвиток цього жанру художньої самодіяльності в Гайворонському, Світловському, Новоархангельському, Істрівському, Долинському районах.

У Будинку вшестя показували свою майстерність учасники огляду-конкурсу виконавців розмовного маюру. Тут знову вирізнявся лауреат I Всесоюзного фестивалю самодіяльної художньої творчості трудящих Микола Кур'ян з Долинського району.

Заключний тур огляду творчих досягнень сільської самодіяльності закінчиться 21 листопада — оглядом хорівих колективів.

Н. КРАВЧЕНКО,

Г. КОВАЛЕНКО,

методисти обласного Будинку народної творчості.

Тетяні ЯСИНСЬКІЙ тільки вісімнадцять. Але вона вже майстер. Майстер виробничого навчання Кіровоградського МПТУ № 8. Учні Тетяни стануть майстрами-штунатурами.

Фото В. ГРИБА.

ДБАЙЛИВОСТІ

наполовину живе за рахунок електроенергії інших підприємств.

...Так і тягнеться з місяця в місяць, з кварталу в квартал. А коли закінчується рік і настає час звітувати, намічають заходи приблизно такого змісту, як намітило виробниче об'єднання «Олександрівський»: «...закінчити відновлювальний ремонт турбогенератора № 5, що дасть можливість знизити питому норму палива на виробництво електроенергії на 10 процентів; проводити своєчасно капітальні і поточні ремонти основного оснащення; мобілізувати всі резерви економії паливно-енергетичних ресурсів, ширше розгорнути змагання; колектив виробничого об'єднання «Олександрівський» у 1980 році доб'ється позитивних результатів у цій справі...» Очевидно, торік такого зобов'язання тут не брали, бо за 10 місяців перевидали 18,2 мільйона кіловат-годин електроенер-

гії. А що буде в 1980-му?

У кожному місті і районі створені і діють комісії по економії паливно-енергетичних ресурсів. Необхідно організувати їх на кожному підприємстві, в колгоспах та радгоспах. Їх завдання — взяти під неослабний контроль доцільність витрачання палива, пари й електроенергії. І тут найактивнішу участь зобов'язані взяти «прожестористи», комсомольські активісти. Слід створити на кожному підприємстві, у цеху, бригаді, на кожній виробничій ділянці комсомольські пости бережливості, хід змагання за господарське витрачання паливно-енергетичних ресурсів широко висвітлювати в стінній пресі, ставити його одним з перших питань на порядку денному комсомольських зборів. Десяту п'ятирічку ми повинні закінчити із запасом закономірних ресурсів на одинадцять.

ФАКТ ДЛЯ РОЗДУМІВ

ЖИЛА-БУЛА ВАЛЯ...

Нижній прибіл новорічного шкільного вечора стихав на березі чудового настрою і світлої музики. В актовому залі було гамірно й весело.

Вже одягаючи пальто, десятикласниця Валя К. помітила, як хтось пильно дивиться на неї. Це був років на сім старший за неї кремезний юнак, котрий на ввечір поведився скромно і непретензійно, як і личить гостеві. Він ніяково усміхнувся і запитав:

— Можна, я вас проведу додому?

Валя погодилась. Микола виявився цікавим і уважним співрозмовником, жартував. Ні з ким не було їй так легко і просто, як з ним. Адже у Валі життя ще з раннього дитинства складалося не зовсім вдало — мати померла, коли дівчинці було лише 6 років...

Саме з цієї зустрічі, як

із непомітного струмочка, розлилось на всю широчину сімнадцятирічної весни перше кохання. І, мабуть, мені не вдасться відшукати слів, якими можна було б змалювати хвилини зустрічей Миколи і Валі. Тоді їм здавалося, що вони і дня не можуть прожити одне без одного. А, можливо, це й справді так було! Адже коли з атестатом у кишені Валя вийшла до Черкас, щоб вступити до технікуму, Микола не витримав і місяця — теж приїхав у Черкаси. Влаштувався у гуртожиток, став робітником, а Валя — студенткою.

У цій історії немає нічого незвичайного, крім несподіваного фіналу.

Так-от, Валя і Коля подали заяву до загсу. Наближався найщасливіший (як потім виявилось, найсумніший) день весілля.

Коли Миколіні батьки довідалися, що їхній одинак вирішив одружитися з якоюсь студенткою, у котрої навіть матері немає(!), вони жажнулись. І почали гарячково шукати вихід зі становища. А точніше, «достойну» невістку.

За тиждень до весілля Микола прийшов пізно ввечері до Валі в гуртожиток і якимось незвичним, чужим голосом кинув з порога:

— Нам треба поговорити.

— Та ти сідай, Микольцю.

— Нічого, постою. Розумієш, яка справа... Я зустріла іншу дівчину. Я люблю її... ти вибач, але в нас із нею буде дитина... Розумієш?

— Розумію.

— Ну, то я... піду...

І він пішов, наче зник у важкому і густому тумані безнадії і відчаю. Валя лентині довелось перейти на заочний відділ, адже вона готувалась стати малярю. З гуртожитка переехала на квартиру...

Я часто одержую від неї листи — ми з Валею

давні подруги. В одному з них вона скупо написала: «Ти знаєш, мій Артемко (так назвала свого сина) скоро піде в дитсадок. Усе нормально. От тільки Микола якимось чином узнав мою адресу. Уже кілька разів приходив, але я його не впустила. Хоче побачити сина, просить вибачення. Між іншим, у нього з дружиною дітей немає. Але яка це має значення Артемко — мій син, а не його. До того ж я Миколу ні в чому не звинувачую. Єдине, чого хочу — щоб він дав мені спокій...»

Я пам'ятаю Валю зовсім маленькою дівчинкою. Потім гарною мрійливою юнкою. І думаю: ось жила-була на світі Валя, відмінниця навчання, симпатична десятикласниця, чудова дівчина. Тепер її немає. Є мама Валентина. Є гордо і вперто гиснуть уста молодої жінки. Жінки, яка знає труднощі життя. Яка борється не тільки за свою жіночу гідність, а й за честь і гордість свого сина.

П. ВАЛЮК.

м. Світловодськ.

РЕПЛІКА

КІНОСТРІЧКА БЕЗ КІНЦЯ

Дасненко я не був у кіно, як контролер, яка зайшла до залу. Увечері вирішив подивитися фільм «Брати по крові», що демонструвався в кінотеатрі імені Ф. Е. Дзержинського. Квитки продавали тільки на найкращі місця по 50 копійок. Та ще 10 копійок за додатковий сеанс. Заходимо, а зал майже порожній...

І ось на екрані «закрутився» неймовірний сюжет. Та раптом щось затріщало, залопотіло. Стало темно.

— Кінострічка четвертої категорії! — оголоси-

миголоти слова: «Скоро на екранах». Це, мабуть, кіномеханіки доклеїли замість останньої частини рекламний ролик. Нас ще раз запросили в сусідній кінозал. Але ми твердо вирішили подивитися. Залишилися в цьому і на черговий сеанс. І знову не було кінострічки... Тоді ми збегнули, чому продавали квитки тільки на «дорослі» місця і чого так мало глядачів... Винен кінофільм четвертої категорії.

Цікаво, якої ж тоді категорії кіномеханіки, котрі його «крутили»?

Є. ВДОВИЧЕНКО,
інженер колгоспу
«Дружба» Вільшанського району.

НЕВІДКЛАДНЕ ПИТАННЯ

ВИМПЕЛ...
У СЕИФІ

Майстер спорту СРСР Григорій Манойлов — відома в Світловодську людина. Він призер багатьох республіканських і всесоюзних змагань з марафонського бігу. Нині очолює міський спорткомітет. Але щоб розшукати цю відповідальну особу, нам довелося витратити не одну годину. Прибули ми в Світловодськ увечері, спробували подзвонити Манойлову додому. Виявилось, що телефону він не має. Вранці в довгому будинку, що на вулиці Леніна ледве відшукали двері з табличкою «Міський спорткомітет». Зайшли, а там, у невеличкій кімнаті квадратурою метрів з десять натовп людей різного віку, зовсім не схожих на спортсменів.

— Тут спорткомітет? — запитусмо крайнього.

— Це оргнабір робочої сили.

Знову шукасмо і дивуємося: а табличка на дверях? З допомогою працівників міськрайонної газети уточнили — табличка на своєму місці. Пробираємось крізь натовп «новобранців» на будови міста і бачимо за столом схиленого над паперами чоловіка з майстерним значком на лівій піджаку. Так, це і є Манойлов. Перед ним купи зв'язаних папок, згорток, а на стіні — добрий десяток табличок, приклеєних на цвяху.

Розмовляли з головою спорткомітету не в кабінеті, а в коридорі — там тихіше. Коли запитали про те, з якими результатами закінчує міська спортивна організація поточний сезон, Манойлов знову повів нас крізь юрму

«клієнтів» уповноваженого бюро по працевлаштуванню. Відкрив громіздкий сейф і вилучив з нього кілька пакунків. «Це вимпели і грамоти за призові місця на обласних змаганнях, — на мить повеселів Манойлов. — Ми були першими у фіналі з багатоборства ГПО, на багатьох турнірах обласної спартакіади. Але...».

Так, голова спорткомітету знає, що всі такі реквізити треба виставити на видному місці, аби всі бачили, хто і з якими результатами переміг. Та ніде. Бо в цій кімнаті, як ми потім з'ясували, крім зазначених організацій, ще два «квартиранти» — міська рада ДСТ «Спартак» та бухгалтерія кооперативу приватних гаражів...

Протягом дня до Манойлова приходили інструктори по спорту, громадські тренери, комсомольські активісти. Щоразу голова спорткомітету виходив з ними у вузький і темний коридор і вів розмову про організацію майбутніх спортивних змагань.

... А там — у сейфі, в шухлядах стола — лежать вимпели, грамоти, кубки, таблиці рекордів, портрети чемпіонів, графіки турнірів, діаграми, про які мають знати сотні тисяч фізкультурників міста. Але де все це виставити?

Міськомком комсомолу проблеми, очевидно, не розв'яже. А що скажуть про це відповідальні товариші з міської Ради народних депутатів? Гадасмо, вони не проти того, щоб належності пропаганду фізкультури і спорту.

М. ВІНЦЕВИЙ.

СКА (КИЇВ) —

«ЗІРКА» — 0:0

Зустріч киян і кировоградців завжди проходить цікаво й напружено. Згадаймо хоча б поєдинок у першому колі, що закінчився внічию — 1:1. Цього разу армії вийшли на поле вже в ранзі других призерів чемпіонату республіки і не збиралися без бою здавати позиції. Та й наші земляки знали цінність кожного очка: їм потрібно було закріпитися в першій десятці команд другої української зони.

Матч почався обопільними атаками. У першому таймі жодної із команд не вдалося досягти успіху. Після відпочинку активніше діяли гості. Вони створили кілька головних моментів. Коли до закінчення гри лишилося десять хвилин, м'яч після удару Вадима Євтушенка побував у сітці воріт господарів, але арбітр із Дніпропетровська Ярослав Баликін не зарахував його. До фінальної сирени ніяких змін не сталося. Кировоградці записали до свого активу одне очко і на фініші мають їх п'ятдесят. Вони посідають дев'яте місце.

Звання чемпіона України завоював нікопольський «Колос» який набрав 68 очок. Сільські спортсмени наступного року виступатимуть у першій лізі. Залишить другу лігу «Шахтер» із Горлівки.

В. ШАБАЛІН.

ШАШКИ. Одинадцять днів шашкистов кировоградського заводу «Червона зірка» мірялися майстерністю на турнірі з російських шашок. У цих змаганнях не мав собі рівних кандидат у майстри спорту В. Винниченко, сьосар ковальсько-пресового цеху. Другим був інженер Л. Медведенко, третім — робітник В. Громович.

змаганнях також узяли участь команди Чернігова, Сімферополя, Бердянська, Ізмаїла, Звенигорода, Бельців, Бендер.

ШАХИ. Представники обласної ради товариства «Спартак» здобули перекладний кубок обласного рівня, виступаючи на турнірі п'ятьох команд. Титул найсильніших вони підтверджують уже другий рік.

КОНКУРС
„ЕРУДИТ“

ТУР ДРУГИЙ

Закінчився перший тур конкурсу «Ерудит». Ми одержали чимало листів, у яких ви, шановні учасники, гаряче схвалюєте ідею подібного конкурсу і ставите нам ще ряд запитань щодо його умов.

«Чи обов'язково надсилати до газети свої кросворди після кожного туру?» — цікавиться П. Бляшук з Вільшанського району. Так, бо в наступному турі публікується кросворд, який авторитетне журі визнало найкращим серед надісланих для цього туру. Крім того, ще раз нагадаємо, що готуватиметься до друку лише той кросворд, біля кожної (кожної!) відповіді на який вказується джерело, звідки вона взята. Неповні кросворди (їх, до речі, прислали багато наших учасників: В. Герасенко, О. Фабель з Кировограда, Л. Кизюн з Малої Висни, В. Доценко з Вільшанського району та інші) не друкуватимуться.

С. Осадчук з Гайворона запитав, чи нараховуються пільгові очки. Відповідаємо. Авторів надрукованого кросворда зараховується 25 пільгових очок плюс автоматично ще стільки, скільки запитань у складеному ним кросворді.

Вас цікавить також, скільки в конкурсі буде призерів і чи можна скласти кросворди російською мовою. Щодо останнього зауважимо, що вибір тут вільний. А спеціальний приз «Молодого комуніста» — двотижневий безплатний путівка до міжнародного молодіжного табору — чекатиме на одного переможця. Це не значить, що не буде заохочувальних призів ще кільком учасникам. Призу за особливо цікавий та оригінальний кросворд і т. п.

А тепер називаємо переможців першого туру. Найбільше очок набрали: О. НЕКРАС з Олександрії — 44, В. САВЕЛБЕВА, Т. ЛОВИНОВА, В. ТУПЧИК (Кировоград), І. МЕЛЬНИК (Олександрія), поручилися С. І. ОСАДЧУК (Гайворон) — 43, О. РОМАНОВ,

С. ЄЛИНЕЦЬКА (Кировоград), Л. КИЗЮН (Мала Висна), П. БЛЯШУК (с. Добрянки Вільшанського району) — 42, В. ГЕРАЩЕНКО (Кировоград), Г. КУЦОВСЬКА (с. Кальніболота Новоархангельського району) — 41, В. СТЕПЕНКО (Кировоград) — 38, В. ЛІЩУК (Знам'янка) — 35, А. РЕДЬКО (Світловодськ) — 34, О. ГОЛУБ, В. ДОЦЕНКО (с. Коритно-Забузьке Вільшанського району) — 33, В. ЧЕРНОВ (с. Яснопіль Вільшанського району) — 32, А. КУМАНСЬКИЙ (Кировоград), В. ГАЩЕНКО (с. Аджамаки Кировоградського району), Л. ПУГАЧОВА (Новоархангельськ) — 29, С. СКИБНЕВСЬКИЙ (Новгородка) — 28, І. КУЛІШ (Долінська) — 27, А. ГОНДА (с.м. Олександрія) — 26, О. КОТЛОВА (с. Миколаївка Добровеличківського району) — 20, М. ОЛІЙНИЧЕНКО (с.м. Молодіжне Долінського району) — 19.

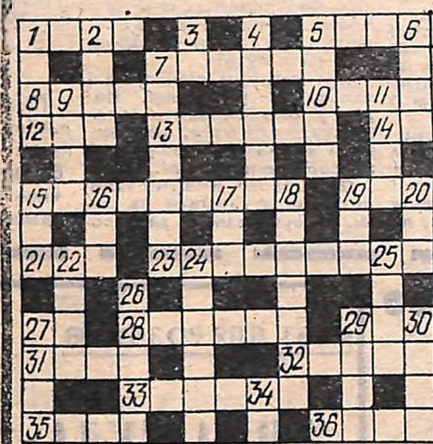
Отже, лідирує О. Некрас. Але всі борються за призи ще попереду. І хто не зміг узяти участі в першому турі, запрошуємо це зробити в наступних.

Правильні відповіді на кросворд В. Тарасюка такі:

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 1. Ас. 2. Мотор. 6. Па. 9. Мул. 11. Мер. 13. Бар. 15. Бог. 16. Бей. 13. Ют. 20. Ра. 21. Вар. 22. Сил. 23. Ас. 26. Па. 27. Кеч. 28. Бар. 30. Бон. 32. Тип. 34. Лей. 37. Ля. 38. Віскі. 39. Чи.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Ас. 3. Ом. 4. Тур. 5. Ол. 7. Ар. 8. Кеб. 10. Фай. 12. Рол. 13. Бел. 14. Бізвас. 17. Ел. 19. Таз. 20. Риф. 24. Кен. 25. Мат. 27. Кок. 29. Риф. 31. Фес. 33. Ял. 34. Лі. 35. Ян. 36. Пі.

КРОСВОРД

ПО ГОРИЗОНТАЛІ:

1. Кондитерський виріб з ізолюмом. 5. Назва військово-адміністративної організації у тюркських і монгольських народів у давнину. 7. Відомий французький футболіст. 8. Речовина для виробництва і розведення олійних фарб, лаків. 10. Літ а притона Південного Бугу. 12. Одинична ласкавості. 13. Повість М. Трублаїні. 14. Місто в Шотландії. 15. Головний, пануючий принцип. 16. Загальна біла першину гори, утворена під впливом морозного вивітрювання. 21. Дорожня міра в Індії. 23. Столиця європейської держави. 27. Річка в Італії. 28. Високий світільник. 29. Прісноводна риба. 31. Гора в Південній Америці. 32. Метал. 33. Рід тропічних та субтропічних рослин родини молочайних. 35. Багаторічна трав'яниста олійна рослина. 36. Тулуб людини.

ПО ВЕРТИКАЛІ:

1. Оптичне зображення, що невеликим показником за ломлення. 2. Стрів у Середземному морі. 3. Одинична електропровідність і, обернена одиниці електричного опору. 4. Збірник основних положень про що-небудь, зведення правил. 5. Мінерал істату силікатів. 6. Продукт, одержуваний з морських водоростей. 7. Шинкування для бою щільно зімкнутих шерегів піхоти в стародавній Греції та Македонії. 9. Пору року. 11. Кровносна судина. 15. Споруда для ремонту суден. 16. Крайня точка материка, острова. 17. Повість М. В. Гоголя. 18. Найдрібніші білкові зерна в клітинах тваринних організмів. 19. Система символів для передавання, зберігання і зчитування різної інформації. 20. Спиртний напій із соку цукрової тростини. 22. Газ, видозміна мисленю. 24. Відомий радянський письменник. 25. Місто в Ростовській області. 26. Наука, що вивчає мораль. 27. Український радянський письменник. 29. Музичний твір для одного голосу. 30. Солодкий напій із соку ягід чи плодів. 34. Річка в СРСР.

КОЛОНКА
КОМЕНТАТОРАРОЗВ'ЯЗАННЯ
МНИМЕ
І СПРАВЖНЄ

Рішення ізраїльських окупаційних властей, кинути в торму суворого режиму Б. Шакаа, мера міста Паблус, розташованого на Західному березі ріки Йордан, за сфабрикованим обвинуваченням у «спіналіях до палестинського руху опору» викликало надзвичайно широку хвилю протестів серед корінного арабського населення. Мери і керівники муніципалітетів 39 арабських міст на окупованій Тель-Авівом арабській території колективно подали у відставку з своїх постів. «Ескалация насильства» — так охарактеризувала нову провокацію ізраїльських властей паризька газета «Орор».

Переслідування і терор Тель-Авів знів у торму своєї політики на загарбаних ним територіях. Без цього, вважають ізраїльські «яструби», на загарбаних землях важко утвердити «ізраїльську демократію». Але цього разу справа не обмежується одним грубим порушенням елементарних людських прав.

Звертає на себе увагу той факт, що об'єктом переслідувань став мер найбільшого на окупованому Західному березі ріки Йордан міста. Справа в тому, що тепер на розв'язок горезвісного ескаражного «Договору про мир», укладеного властями Єгипту з Ізраїлем за спільної арабських народів і всупереч їх законним інтересам, Каїр і Тель-Авів під неупущеною опікою США ведуть переговори про «адміністративну автономію для палестинців». Така «автономія», згідно з планами Ізраїлю, що їх мовчазно підтримують єгипетські власті, по суті спрямована на узаконення панування окупантів на загарбаних арабських територіях, у тому числі палестинських землях. Тель-Авів хотів би, щоб до органів так званого «місцевого самоуправління» обирались лише особи з числа покірних Тель-Авіву туземних міських властей, які, за вразом французької преси, готові на прямий розподіл законних «прав палестинців». Але цей замір зустрічає великі труднощі. Тому, визнає американська газета «Нью-Йорк таймс», ізраїльські власті і намагаються позбутись рішучих противників плану «автономії».

Коллективний протест мерів арабських міст свідчить про справжню цінність цього плану, який має на меті перешкодити наданню палестинському народові законного права на самовизначення.

С. СТОКЛІЦЬКИЙ,
оглядач ТАРС.Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

БАСКЕТБОЛ. Юні спортсмени Олександрії стали переможцями турніру на приз заслуженого тренера РРФСР А. П. Новикова, що його проводить щороку місцева дитячо-юнацька спортивна школа. В цих

Газета
виходить
у вівторок,
четвер
і суботу.

316050, МСП
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолаборація — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
«видавництва»
«Кировоградська правда»
Кировоградського обкому
Компартії України,
м. Кировоград, вул. Глінки, 2.